

Idén som förändrade skid-Dalarna

Det började egentligen med ett bekymmer.

Trots starka skidtraditioner och skickliga åkare blev det allt svårare att få ekonomin att räcka till. I mitten av 1990-talet hade Domnarvets Golf ett herrlag som stod sig väl i nationell konkurrens. Tomas Eriksson, Benny Kolberg, Stig Mattsson och Krister Andersson med flera tillhörde en generation som visade att Dalarna fortfarande kunde fostra elitåkare.

Men verkligheten hann i kapp.

Längdskidåkning var redan då en dyr idrott. Resor, vallning och material kostade allt mer. Samma bekymmer fanns två mil bort i Falu IK.

Två anrika klubbar kämpade med samma fråga.

Hur skulle man skapa förutsättningar för elitåkare utan att äventyra ungdomsverksamheten?

Då började en djärv tanke ta form.

- Vi insåg att regionen behövde en gemensam elitförening, minns Jan Palander.

När han 1996 blev generalsekreterare för Svenska Skidspelen fick idén en naturlig hemvist. För Svenska Skidspelen handlade det inte bara om att arrangera världscuptävlingar.

- Hemmaåkare av hög klass är viktigt och betyder mycket. Det skapar intresse och drar publik.

Hos Skidspelens ordförande Nils-Erik Johansson fanns en entreprenörsanda. Han såg möjligheterna snarare än hindren och tillsammans med den i övrigt kompetenta styrelsen såg till att pusselbitarna föll på plats.

Lösningen blev lika enkel som modig!

De bästa åkarna från Falun och Borlänge skulle samlas i en ny förening, där Lars Håland samt Anders Bergström var de mest namnkunniga. Moderklubbarna skulle i stället kunna lägga kraft och resurser på barn- och ungdomsverksamheten. Samtidigt fick den nya elitklubben tillgång till de sponsor- och företagsnätverk som vuxit fram kring Svenska Skidspelen.

Så föddes Svenska Skidspelen SK.

Några år senare, 2001, bytte föreningen namn till Falun Borlänge SK. Sedan dess har klubbens dräkt burits av några av Sveriges främsta längdskidåkare, och föreningen har blivit ett självklart namn i svensk skididrott.

Men resan har långt ifrån varit spikrak.

- De har även haft år när ekonomin varit ansträngd och verksamheten prövats. Det är lätt att bara se framgångarna i efterhand, säger Jan.

Han tvekar ändå inte när han ska beskriva varför klubben fortfarande finns kvar och fortfarande tillhör landets främsta.

- Det har alltid funnits driftiga ledare som vågat fatta obekväma beslut och som samtidigt sett längre än nästa säsong.

När Palander själv tävlade kunde ett tiotal dalaklubbar ha aktiva som deltog på SM. I dag är verkligheten en annan.

- Nu är det egentligen bara IFK Mora och Falun Borlänge SK som har elitverksamhet. Det visar hur mycket skidvärlden har förändrats. Men också något av en varningsflagg som längdsporten gemensamt måste se över.
- Samverkan mellan elitklubbar och föreningar med mindre resurser är väldigt viktigt framledes, Falun Borlänge SK är ett bra exempel på det, säger Jan.

Trettio år efter att idén föddes lever den fortfarande. Det som en gång började som en lösning på ett ekonomiskt problem blev i stället starten på en av svensk längdskidåknings mest framgångsrika elitföreningar.

Kanske är det också den viktigaste lärdomen. Falun Borlänge SK skapades inte för att vinna medaljer. Klubben skapades för att ge medaljerna en chans att bli verklighet.

